

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a doisprezecea după Rusalii

Joi, 8 septembrie:

Nașterea Maicii Domnului

**Evangelia Duminicii
doisprezecea după Rusalii
Ev. Matei 19, 16-26**

În vremea aceea a venit un tânăr la Iisus, îngenunchind înaintea Lui și zicându-I: Bunule Învățător, ce bine să fac ca să am viața veșnică? Iar El a zis: De ce-Mi zici bun? Nimeni nu este bun, decât numai Unul Dumnezeu. Iar dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile. El I-a zis: Care? Iar Iisus i-a răspuns: Să nu ucizi, să nu faci desfrânare, să nu furi, să nu mărturisești strâmb; cinstește pe tatăl tău și pe mama ta și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Zis-a Lui tânărul: Toate acestea le-am păzit din copilăria mea. Ce-mi mai lipsește? Atunci Iisus i-a spus: Dacă voiești să fii desăvârșit, du-te, vinde averile tale, dă-le săracilor și vei avea comoară în cer; după aceea, vino și urmează-Mi. În-să, auzind cuvântul acesta, tânărul a plecat întristat, căci avea multe averi. Iar Iisus a zis ucenicilor Săi: Adevărat zic vouă că un bogat cu greu va intra în Împărăția cerurilor. Și iarăși zic vouă că mai lesne este să treacă o cămilă prin urechile acului, decât să intre un bogat în Împărăția lui Dumnezeu. Auzind, ucenicii Lui s-au uimit foarte mult, zicând: Atunci, cine poate să se mântuiască? Dar Iisus, privind la ei, le-a zis: La oameni aceasta e cu neputință, la Dumnezeu însă toate sunt cu putință.

Bucurie a luat de la Dumnezeu Ana pentru nașterea lui Samuil, dar și mai mare a fost bucuria dumnezeieștilor Părinți pentru nașterea ta, Preasfântă Fecioară. Pentru care, slavă și mulțumită din toată inima au adus lui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Să se bucure Isaia Proorocul cu bucurie mare că iată, semnul bucuriei în lume a strălucit și Fecioara Maria, Maica lui Emanuel, la noi a sosit; de a cărei venire, cerul și pământul se bucură și împreună cu noi cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Nazaretul cel mic și nebăgat în seamă, să se veselească și să se bucure, căci cu slavă și cu cinste s-a îmbrăcat prin nașterea ta, Pruncă a lui Dumnezeu, Maria, pe care toate neamurile te laudă și cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Din Acatistul Nașterii Maicii Domnului

1022 – 2022: un mileniu de la trecerea la Domnul a Sfântului Simeon Noul Teolog. Învățătura sa despre rugăciune

(continuare din numerele anterioare)

După doi ani în care „alerga cu înțelepciune spre desăvârșire ... limba i-a fost limpezită de Duhul și grația cuvinte bune în mijlocul bisericii lui Hristos ... [iar egumenul] s-a gândit frumos să-l pună ca pe o făclie aprinsă în sfeșnicul Bisericii credincioșilor, ca să lumineze tuturor celor din ea cu lumina cunoașterii care-l luminează pe el”.

Nu mult după acestea egumenul mănăstirii, Antonie, a trecut la cele veșnice, iar Simeon, „cu votul patriarhului Nicolae Chrysoverghis (980-992) și al monahilor”, în anul 980, la vârsta de 30 de ani, „a fost urcat pe scaunul de învățător și hirotonit preot, nu fără osteneală și o lăudabilă rezistență cu care s-a împotrivit tare în smerenia inimii”.

În momentul hirotoniei, la rugăciune, a avut o viziune prin care vedea pe „Duhul Sfânt coborând în chip de lumină infinită, simplă și fără formă” peste capul lui, Duh Sfânt pe care avea să-l vadă la fiecare Sfântă Liturghie, pe care o va săvârși timp de 48 de ani de preoție.

Atunci când a fost numit egumen, „mănăstirea era ruinată de trecerea timpului și nu mai era un refugiu sau staul de monahi, ci un han de mireni și o gropniță pentru multe trupuri moarte, în care rămăseseră doar puțini viețuitori”. Cu toate aceste neajunsuri, Sfântul Simeon a pus totul în rânduială: a alcătuit o adunare aleasă de ucenici și a reconstruit din temelii întreaga mănăstire.

În timpul acestei lucrări are din nou o nouă vedenie: „un nor de lumină pogorându-se din cer prin acoperișul casei s-a așezat pe cinstitul său cap și, acoperindu-l întreg destule ceasuri ..., iar începând de atunci nu s-a mai avut pe sine însuși, ci harul lui Dumnezeu l-a smuls întreg lui însuși și a făcut din limba lui o trestie ce scrie ascuțit, iar din gândirea lui un izvor al înțelepciunii lui Dumnezeu”.

„Ajuns la o asemenea desăvârșire prin harul de sus ..., uneori compunea în metru liber «Erosurile imnelor dumnezeiești», alteori scria

«Discursurile exegetice» pline de înțelesuri dense, uneori scria «Discursuri catehetice», iar alteori scria «Scrisori» unora, dar se făcea auzit de toți”.

În jurul anilor 995-998 este amintit un incident în care sunt implicați aproximativ treizeci de monahi, care, după cateheza de după doxologia utreniei, au vrut să-l agreseze pe părintele lor, dar „au fost împiedicați de sus să-și pună pe el mâinile nelegiuite, căci harul care locuia în Simeon i-a ținut departe și i-a respins”.

Monahii au fugit la Patriarhul Sisinie (996-998), unde și-au expus nemulțumirile. Chemat și Simeon, acesta a explicat pricina nebuniei monahilor și „stupefiat, patriarhul, cunoscând astfel invidia lor și nebunia acestor nepricepuți, umplându-de de o mânie dreaptă, i-a condamnat pe toți la exil”. Ulterior, la cererea Sfântului Simeon exilul este anulat, dar monahii nu au mai fost lăsați să intre în obștea mănăstirii și s-au risipit fiecare în toate părțile orașului Constantinopol. Simeon i-a căutat pe toți și i-a readus în mănăstire, uitând de tot răul și nebunia lor.

„Fericitul creștea tinzând în fiecare zi spre bine și prin ucenicii săi tunși de el în monahism făcea să crească turma lui Hristos încredințată lui”.

În lucrarea sa, Sfântul Simeon nu a uitat pe „acel dumnezeiesc bărbat Simeon Studitul care purta supranumele de Evlaviosul și care a fost părintele și învățătorul său ...[cunoscându-i] exact viața lui apostolică, nu era omul care să îngroape lucrurile lui Dumnezeu și harismele dumnezeiești ... de aceea a scris pentru el dintr-o descoperire dumnezeiască imne și elogii, precum și întreaga lui viață” prăznuind în fiecare an pomenirea lui, iar potrivit tradiției apostolice i-a zugerăvit icoana „ca pe o stelă pe care stătea scrisă virtutea lui”.

De acest lucru auzind și Patriarhul Serghie (999-1019) a admirat lucrarea Sfântului Simeon, a elogiato fermitatea credinței lui, îndemnându-l să-i aducă aminte la vremea pomenirii să aducă și el lumânări și miruri și să le închine într-o cinstirea sfântului.

Protopop Pr. Florin - Aurel Călugăru

(continuare în numărul viitor)

Ascultarea față de Dumnezeu - starea noastră firească

În această zi dedicată cinstirii Maicii Domnului, s-a citit un fragment din Evanghelia de la Luca ce relatează despre primirea Mântuitorului Iisus Hristos în casa prietenului său, Lazăr. Fragmentul este asociat Maicii Domnului pentru că el conține în sine o confirmare pe care o rostește Mântuitorul, provocat fiind de o femeie din popor: „Fericit este pântecul care Te-a purtat și fericiți sunt sânii pe care i-ai supt!” (Luca, 11:27), făcând aluzie directă la maica Sa, care L-a născut și L-a crescut. Și Mântuitorul confirmă: „Așa este, dar fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și -l păzesc” (Luca, 11:28). Este, iată, o dublă fericire pe care o rostește Mântuitorul: pe de-o parte, referindu-se la maica Sa, dar de cealaltă parte referindu-se la condiția religioasă-morală a celor care Îl urmează pe El. Această fericire poate fi adăugată celor 9 fericiri pe care le-a rostit Mântuitorul în predica sa de pe munte. De altfel, sunt mai multe momente în Evanghelie în care Mântuitorul oferă îndemnuri care pot zămisi în viața noastră fericire.

Zicerea aceasta a femeii e provocată, s-ar putea spune, de genialitatea lui Hristos, care în strădania celor două surori ale lui Lazăr, Marta și Maria, în osteneala lor, face o necesară diferențiere, căci îi spune Martei, care se silea și se îngrijea pentru ca oaspetele venit în casă să fie primit cum se cuvine: „Marto, Marto, te îngrijești și pentru multe te silești; Dar un lucru trebuie: căci Maria partea bună și-a ales, care nu se va lua de la ea” (Luca, 10:41-42). Altfel spus, există în viața aceasta două căi: o cale a strădaniei personale întru împlinirea poruncilor și o cale a contemplării lui Dumnezeu.

Ai putea crede că zicerea Mântuitorului îndeamnă către inactivitate, adică mai bine stai și ascultă Cuvântul lui Dumnezeu. Dar nu e așa: vedem prin alte locuri că Marta și Maria erau deopotrivă ostenitoare. Și una și cealaltă participau afectiv și la viața familiei lor și la momentele acestea de des-

fătare duhovnicească pe care le prilejuia venirea în casa lor a Mântuitorului Hristos. Așadar, Mântuitorul n-o condamnă pe Marta, ci doar încearcă să-i arate că mai există și o altă cale decât cea pe care ea o concepușe, în „filosofia” ei de viață, pentru a primi așa cum se cuvine oaspetele. Îi atrage atenția că se raporta exclusivist, considerând mai important ceea ce făcea sau gândea ea. O „firească atitudine” de soră mai mare, care încerca să angajeze și pe Domnul Hristos în exercitarea autorității sale bazată pe întâietatea descendenței trupești.

Când e vorba de suflet și de relația cu Dumnezeu, iată, Mântuitorul schimbă ordinea priorităților: în locul inițiativelor celor „multe”, un singur „lucru” e mai important: contemplarea, descoperirea lucrării și a voinței lui Dumnezeu în viața noastră. Poți să-L bucuri pe Dumnezeu atunci când te ostenеști și împlinești cele plăcute Lui, dar poți să bu-

curi pe Dumnezeu și atunci când îți însușești în conștiința și în ființa ta poruncile Sale, când împlinirea poruncilor nu e o obligație, ci e însuși modul nostru de a fi, de a ne manifesta. Pentru o astfel de stare este nevoie de un anumit nivel de trăire: s-ar putea spune chiar că e nevoie de o creștere treptată în duh, iar de la un

anumit nivel începi să simți bucuriile sufletești cu o altă intensitate în raport cu bucuriile pe care ți le oferă împlinirile din viața aceasta.

Cinstirea Maicii Domnului, cercetarea vieții sale, constituie o tainică pedagogie în acest sens. Răspunsul dat de Fecioara Maria la vestea primită de la Arhanghelul Gavriil un e un simplu exercițiu de ascultare față de Dumnezeu, ci este expresia dedicării unei vieți, căci spune despre sine: „iată, roaba Domnului” .

De aceea, gândul la Maica Domnului, la ajutorul ei, la medierea ei față de Dumnezeu ne este de foarte mare folos și în momentele noastre de cumpănă, în stările în care ne abatem de la curăția firească. De altfel, toate sărbătorile dedicate Maicii Domnului ne cheamă la curățenie morală, la veghere, la rugăciune. Să rugăm deci pe Sfânta Născătoare să ne apere de tot răul și să ne ocrotească de ispitele stricătoare de suflet și de trup.

Pr. Mihai Mărgineanu

Locul Nașterii Maicii Domnului

© doxologia.ro

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor: Protopop Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sîrbu, Irina Coman, Viorel Blidaru,
Valentin Burlacu

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe
facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ **Duminică, 4 septembrie,**

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ **Miercuri, 7 septembrie,**

18:00 Slujba Vecerniei

◆ **Joi, 8 septembrie**

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

◆ **Vineri, 9 septembrie,**

18:00 Slujba Sf. Maslu

◆ **Sâmbătă, 10 septembrie,**

- începând cu ora 7.00, Utrenia, Sfânta Liturghie și pomenirile pentru cei răposați
- 18:00 Slujba Vecerniei

Anul Nou liturgic la Biserica Toma Cozma

Joi, 1 Septembrie 2022, parcul Bisericii Toma Cozma a devenit neîncăpător pentru cei aproximativ 50 de copii cu vârste între 7 și 14 ani care au participat GRATUIT la programul educațional „O zi la Școala de Vară de Afară”. Programul a fost derulat de Asociația „Toma Cozma” și Asociația „IA ȘI - AJUTĂ” în colaborare cu Parohia Toma Cozma care a pus la dispoziție partea logistică.

Cu ajutorul voluntarilor, a fost organizat un program complex de ateliere creative, jocuri recreative de echipă, jocuri logico-matematice, laborator de științe, sesiuni de comunicare în limba engleză și proiecte de echipă.

Toți participanții la programul „Școala de Vară de Afară” au beneficiat în mod GRATUIT de o masă caldă și o gustare. Energia și spontaneitatea copiilor, entuziasmul voluntarilor și ambientul natural deosebit au făcut ca Ziua de școală petrecută în aer liber să prilejuiască o întâlnire minunată pentru toți!

